

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713208397
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713208397.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Košická 5682108, Bratislava, IČO: 35 838 825 zastúpený spoločnosťou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Michalská 14, 811 03, Bratislava, IČO 47 255 706, proti odporcovi: G. E., nar.XX.XX.XXXX, bytom I. X. XXX, XXX XX X., v konaní o zaplatenie 1.987,26 € s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 5C/191/2014-204 zo dňa 22. januára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.842,31 € s úrokom vo výške 18,40 % ročne zo sumy 726,69 € od 22.12.2010 do 20.12.2011, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.600,03 € od 22.12.2010 do zaplatenia, potvrdzuje.

V odvolaními nenapadnutej časti, pokiaľ bolo konanie zastavené, ponecháva rozhodnutie nedotknuté.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.842,31 € s úrokom vo výške 18,40 % ročne zo sumy 726,69 € od 22.12.2010 do 20.12.2011, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.600,03 € od 22.12.2010 do zaplatenia, vo zvyšnej časti súd konanie zastavil a rozhodnutie o trovách konania ponechal na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti vo veci samej.

V odôvodnení uviedol, že v predmetnej veci bol posúdený nárok navrhovateľa vyplývajúci zo zmluvy, ktorá má spotrebiteľský charakter. Návrh navrhovateľ uplatnil dňom 04.06.2013 s tým, že listom zo dňa 17.02.2011 vyzval navrhovateľ odporcu k úhrade celej nesplatennej časti úveru s príslušenstvom s tým, že tento list bol odporcom prevzatý dňa 21.02.2011. V danom prípade návrh navrhovateľa bol uplatnený v čas, súdom bola posudzovaná ex offio možnosť premlčania uplatneného nároku navrhovateľom, čo v danom prípade však nebolo možné konštatovať. Po späťvzatí návrhu tak, ako to navrhovateľ urobil písomne a následne na pojednávaní, súd posúdil jeho nárok dôvodným, nároku vyhovel a rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť žalovanú sumu 1.842,31 € pozostávajúcu z nesplatennej istiny úveru 726,69 €, vyčísleného riadneho úroku do 21.12.2010 v sume 873,23 € takým postupom ako navrhovateľ uviedol v návrhu a jeho doplnení a ďalej vyčíslený úrok z omeškania vo výške 242,28 € za obdobie od 20.01.2007 do 21.12.2010. Z nesplatennej istiny si navrhovateľ uplatnil riadny úrok do dňa konečnej splatnosti úveru a následne si uplatnil úrok z omeškania z dlžnej čiastky po odpočítaní poplatkov zameškania, a to zo sumy 1.600,03 € od 22.12.2010 vo výške 9 % ročne. Úrok z omeškania bol teda priznaný z nesplatennej časti istiny a vyčísleného riadneho úroku, a to od 22.12.2010, nakoľko do tohto obdobia boli úroky vyčíslené. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške 8 percentuálnych bodov zvýšených o úrokovú sadzbu

Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania. V časti, v ktorej navrhovateľ vzal návrh späť tak, ako je to v odôvodnení konštatované, súd konanie zastavil v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p..

V zákonnej lehote podal odvolanie voči rozsudku odporca poukazujúc na to, že súd neposkytol spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a nenaplnil ust. § 153 ods. 3, 4 O.s.p. a vo výroku neurčil neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v úverovej zmluve. V slušnej spoločnosti podmienky dojednané predchodcom navrhovateľa obstať za žiadnych okolností nemôžu. K dojednaniu neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o splátkovom úvere uviedol, že absentujú údaje ako celková výška poskytnutého úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K dojednaniu neprijateľných zmluvných podmienok VOP poukázal na body 7.3.2., 7.4.7. a 7.4.8., 7.6.1., 10.3., 10.4., 14.1., 16.3.1. a 16.3.2., 17.2., takisto aj v Záverečných ustanoveniach na body 2., 3., a 4. Odporcovi nemali byť doručené dôkazy predložené navrhovateľom, pričom takýto postup je nepochybne narušením zásady rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania. Súd rozsudkom porušil aj európske právo, pričom poukázal aj na viaceré rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ako i na vybrané legislatívne akty EÚ. Vzniesol námietku zaujatosti.

K podanému odvolaniu sa navrhovateľ nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti, v ktorej bolo konanie vo zvyšnej časti zastavené, ostalo rozhodnutie nedotknuté.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Odvolací súd nijakým spôsobom nespochybňuje ochranu spotrebiteľa, ktorá mu má byť zo strany všeobecných súdov poskytnutá. Aj s poukazom na odvolateľom uvádzané rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ako i jednotlivých dokumentov odvolací súd konštatuje, že aj keď ústavnoprávna ochrana a ochrana základných práv a slobôd, medzi ktoré patrí aj vysoký záujem na ochrane spotrebiteľa (čl. 38 Charty základných práv EÚ „politiky štátov zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa“), má subsidiárnu povahu, ciele tejto ochrany sú súčasťou rozhodovania všeobecných súdov. Aj súd v predmetnej veci je súdom Európskej únie a rámec jeho rozhodovania je meritórne určený Zmluvou o fungovaní EÚ, Chartou Európskej únie a smernicou.

Prvostupňový súd vychádzajúc aj z koncepcie ochrany spotrebiteľa správne rozhodol o uplatnenom nároku navrhovateľa.

Pokiaľ odporca v odvolaní namietal, že v danom prípade sa v zmysle ust. § 4 ods. 1 v spojení s ust. § 4 ods. 2 písm. e), i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver posudzuje za bezúročný a bez poplatkov, je nutné zdôrazniť, že právna úprava, na ktorú poukazuje odvolateľ, nebola v čase uzavretia zmluvy ešte účinná. Samotná zmluva o splátkovom úvere je zo dňa 9.1.2007 a podľa úpravy v danom čase bola zmluva platná, hoci nemala potrebné náležitosti, ak bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať (sám odporca uviedol, že úver čerpal) alebo dodaný tovar alebo poskytnutá služba (ust.

§ 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. účinného ku dnu uzavretia zmluvy). Pokiaľ išlo o skutočnosť, že úver mal byť bezúročný a bez poplatkov, je nutné zdôrazniť, že v čase uzavretia zmluvy nemohol od spotrebiteľa veriteľ iba požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V odvolaní odporca poukázal na znenie, podľa neho, neprijateľných zmluvných podmienok VOP, no v danom prípade odvolací súd konštatuje, že priznané plnenie nebolo posudzované na základe ustanovení VOP, na ktoré poukazoval, t.j. nebol dôvod, aby okresný súd posudzoval vybrané body vo VOP ako neprijateľné zmluvné podmienky. Ani samotné posúdenie daných bodov VOP by nespôsobil celkovú neplatnosť zmluvy o splátkovom úvere (a teda nárok navrhovateľa by sa nedal posudzovať ako nárok z bezdôvodného obohatenia). Odvolací súd nie je zástancom teórie zneplatňovania zmlúv, ale naopak teórie zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy a v danom prípade by neplatnosť VOP nevedla k neplatnosti samotnej zmluvy.

Pokiaľ odporca vzniesol námietku premlčania poukazujúc na úpravu v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia, je potrebné zdôrazniť, že túto otázku v spotrebiteľských sporoch posudzuje súd z úradnej povinnosti, ktorú povinnosť si súd v tomto konaní splnil. Jedná sa o špeciálnu úpravu ustanovenú zákonom, a preto nemal dôvod vychádzať z úpravy bezdôvodného obohatenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.